

K urbáriální dohodě, ktorou st-l k odvolání připojil, uvedl pak žal. úřad v nař. rozhodnutí jen, že tato dohoda »z roku 1873« se nevztahuje na faráře v S., nýbrž jen na faráře v D. Leč toto tvrzení žal. úřadu odporuje zřejmě obsahu dohody, ktorou st-l připojil k odvolání v ověřeném opise spolu se slovenským překladem maďarského originálu. V tomto opise není uveden den, kdy dohoda ta byla uzavřena. V úvodu předloženého překladu dohody se praví: »Nižepodpísaní, s jednej strany ja Pavel M., ako právny zástupca Jeho Kráľovskej Výsosti, Augusta Sachsen Coburg Gotha, pri zretelnom vymienení odobrenia vysokého kniežacieho, sverenského opatrovництва a vrchnosti; s druhej strany my všetci bývalí poddaní, zainteresovaní pri komasacionálnej záležitosti s.-skej, ďalej cirkevné a školné osoby posledné aj ako zákonní zástupcovia patričných cirkví a škol, tým cieľom, aby sme vyhli veľmo nakladnej a neistej pravote, a ju ohľadom tejto záležitosti zrušiť žiadajúc, — dnešného dna sme právoplatne uzavreli pred slávnym vicišpanským súdom nasledujúce urabriálne, priateľské pokonanie: . . . . .

Kedže panstvo z vlastnej hory i naďalej vydá pre pána miestného r. k. farára posavádne množstvo dreva o 12 kubičných siah do roka a pre miestného r. k. učiteľa posavádne 3 kubiačné siah do roka, — ovšem bez vyrúbania a dováženia, — pánu farárovi a r. kat. učiteľovi žiadan podiel hory neprináleží.« Ke konci opisu dohody se pak uvádí — v překladu: »Že sa tento odpis vo všetkom srovnáva s neolkovanou povodinou, nachádzajúcou sa pri urbáriálnom spore mesta S. v archive kr. Sedrie Rimavsko-Sobotskej, — úradnou hodnovernosťou dosvedčujem Rimavská Sobota, dňa 1. apríla 1873.« Ježto žal. úřad mluví o dohodě »z r. 1873« a nějaká dohoda uzavřená v roce 1873 ve správních spisech založena není, nutno míti za to, že žal. úřad datum 1. dubna 1873 uvedené v opisu dohody zřejmě jen jako den, kdy byl ověřen souhlas opisu dohody s jejím originálem, pokládal za den uzavření dohody, a že tedy žal. úřad »dohodou z r. 1873« měl na mysli jen právě dohodu st-lem k odvolání připojenou. Tato dohoda vztahovala se však — jak ze svrchu reprodukováného doslovu jejího patrno — na faráře v S. (viz slova: »záležitosti s.-skej« a »pre pana miestného r. k. farára«). Faráře v D. týká se jiná dohoda ve správních spisech rovněž založená, ktorou však st-l k odvolání nepřipojil a které se také v odvolání nedovolával, totiž dohoda z 22. února 1865.

Neměl-li tedy žal. úřad ve spisech dostatečného podkladu pro svůj závěr, že povinnost st-li uložená je věčným břemenem patronátním, a neřešil-li otázky svrchu zmíněné, na jejichž zodpovědění závisí primární otázka, totiž otázka, zda byly úřady správní kompetentní rozhodovati o daném sporu, pak trpí nař. rozhodnutí podstatnou vadou, která zne-možnila soudu řešiti posléz zmíněnou primární otázku.

#### Č. 9366.

**O b e c n í v o l b y (P o d k. R u s):** \* Paragraf 25 ob. vol. řádu ukládá obci povinnost dáti platnou kandidátní listinu rozmnožiti v doslovném znění.

(Nález ze dne 11. září 1931 č. 12.851.)



Prejudikatura: Boh. A 9233/31.

Věc: Edmund P. v R. proti župnímu úřadu v Mukačevě o volbu obecního zastupitelstva.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl župní úřad v Mukačevě námitky podané proti volbě obecního zastupitelstva v R. ze 16. října 1927, jimiž st-l se domáhal zrušení této volby z důvodu, že kandidátní listiny pro volbu byly vyhotoveny jen v jazyku českém, s odůvodněním, že v tomto jazyku byly všechny kandidátní listiny podány a proto také jen v něm rozmnoženy.

Stížnost mezi jiným poukazuje k tomu, že kandidátní listina strany komunistické byla podána také v jiných jazycích než českém, shledává ve výroku žal. úřadu o podání všech kandidátních listin jen v jazyku českém rozpor se spisy; ježto pak větší část občanstva nezná českého jazyka a hlavně latinských písmen, nevěděla, jak má hlasovati a volby proto neprojevíly vůli lidu.

Nss shledal stížnost důvodnou, setrvav na názoru, vysloveném v nál. Boh. A 9233/31, že obec, dávajíc rozmnožovati platnou kandidátní listinu podle § 25 odst. 2 vol. ř., nesmí naprosto ničeho měniti na jejím znění, neboť jí k tomu zákon práva nedává, nýbrž naopak jí ukládá, že platnou kandidátní listinu má rozmnožiti, tedy když rozmnožení se děje tiskem, dáti ji v doslovném znění tisknouti.

Ze správních spisů jde na jevo, že na všech kandidátních listinách sice jména kandidátů a označení jejich zaměstnání byla psána latinkou a jazykem českým neb slovenským, naproti tomu že však označení volebních skupin na kandidátní listině strany komunistické bylo slovenské, maďarské a ruské, na kandidátní listině českých sociálních demokratů a českých národních socialistů ruské a maďarské, na kandidátní listině strany republikánské výhradně ruské, na kandidátní listině stran křesťansko-sociální a židovsko-hospodářské maďarské a slovenské.

Tvrzení žal. úřadu, že všechny kandidátní listiny byly podány jen v jazyku českém a latinkou, je tedy v rozporu se správními spisy, neboť označení volební skupiny na kandidátní listině tvoří právě tak její součást, jako jména jednotlivých kandidátů. Byla tu tedy skutečně vada volebního řízení, a tvrdil-li st-l, že vada ta byla způsobilá míti vliv na výsledek volby, poněvadž valná část voličstva neznajíc českého jazyka a latinských písmen, nemohla z kandidátních listin seznati, na kterou volební skupinu znějí, a nemohla proto při volbě projevit svou vůli, nebyl úřad vzhledem na ustanovení § 56 vol. ř. oprávněn, přes tuto námitku přejíti. Ježto však úřad námitku tu, pominuv ji, pokládal za nerozhodnou, muselo být jeho rozhodnutí zrušeno jako nezákonné.

Č. 9367.

Vojenské věci: \* Ustanovení § 1 zák. 156/26 o tom, že čsl. stát není ničím povinen ze závazků vzniklých státům jmenovaným